

Sygn. akt II CNP 127/08

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 stycznia 2009 r.,

skargi A.Z.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Rejonowego w G. z dnia 13 września 2006r., sygn. akt [...]

wydanego w sprawie z wniosku A.Z.

przy uczestnictwie E.Z.

o podział majątku wspólnego,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w G. w sprawie z wniosku A.Z. przy udziale E.Z., o podział majątku wspólnego, orzekł jak w sentencji.

Wnioskodawca wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem powyższego orzeczenia zarzucając mu naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 64 ust. 3 Konstytucji oraz prawa procesowego, tj. art. 624 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego została wniesiona, uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy, wniosek o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem, przytoczenie podstaw oraz ich uzasadnienie, wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne oraz wykazanie że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto – gdy skargę wniesiono od prawomocnego orzeczenia sądu pierwszej instancji na podstawie art. 424¹ § 2 k.p.c. – że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi

Wymagania te mają charakter konstrukcyjny i powinny być spełnione w sposób kumulatywny, zaś skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych i podlega odrzuceniu a *limine*.

W niniejszej sprawie skarga została wniesiona od prawomocnego orzeczenia Sądu pierwszej instancji, zaś skarżący nie tylko, że nie wykazał, że w sprawie zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi (art. 424⁸ § 2 k.p.c.), ale również nie powołał się na tą okoliczność, co przesądza, że skarga dotknięta jest brakiem elementu konstrukcyjnego i z tego względu podlega odrzuceniu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 w zw. z art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. orzekł jak w sentencji.